

נעזרת השם יתברך

ספר
טוב לזכרון
על שחיטה וטריפות

חודש מנחם אב שנת תשמ"ה לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

טוב לזכרון

כולל דיני שחיטה בקצרה

וכל דיני השבועים מריעות שמנה דימבום ול הם ומריעות
המריעות וחכמות לקוח ולחכמה.

מעט הסמך ורב האיסור לתועלת אחיבי הקצור וסעט מתיי
את הסוכה ע"י הכתש מולי האנחנו, וכפ שטעו לחיות
חכ המרים בכל הפרות ישראל הנחנן ע"י דעת רבים והסרא
הבאים אנדי בלי שום פקוק האליכא וביע לכד ועיד שם ועיד
שם אשר איא למפת מכל לחכיד רברי החולקס, כל זה אכפתי
הסדתי בעזתי אני הצעיר הסכת לישועת ח' בתוך כלל אהנו
בני ישראל **מדכי זאב** כי **בנימין** ול העובד

במאבת שמים שריב פת עיד וזידון יצו **לכד** **לל**
תלוה אליו חלק עני והוא מפתח יפה **לבריסקה** מסמנה

מאת לשמונים והמשה מריעות הדינה
ע"י סוד הארץ למנוח כל רון חין ביע ובנחמא **לכד**
המסר' חזבית אמרס אשר בגל יבוא המעין אל **מבוקס**
כראשית חשקתו בלי עמל ומוד.

וילנא

מדצנאח וברפנס ר יחזא ליב מן ניי
(כחמוקק סיוח אלעז ליסמאן מין ולי)

שנת תרנ"ו לפ"ק

ТОВЪ ЛЕЗИКОРОНЪ.
Полезно къ памяти. Соч. М. З. Казна.
Въ 2-хъ частяхъ Ч. 1,
Соб. и изд. Л. Я. Маца.
ВИЛЬНА. Въ типографіи Л. Я. Маца,
на Красномъ переулкѣ, А. № 1100, 1896 г.

טוב לזכר

כפלא ב' זארים הנשחט (דכפחת השיעור זה לא היו סקר בן וטקס הוא) -
וככל הפסלים כאן ובסעי' הקדמ לא סגני אשר ברי ל' שלא דמסוי :

ך בעופות כששחטו ואחזו הסמנים בב' אנצבעות צדך לאחז אחרם יפה
שלא היה נשמעך לכאן ולכאן ובכל יבוא ליד הדסה ובדעתך ויש תפיס
השתחם ידוע ברי שלא דרס כשהו. שנים אחוזן בקרא של בן שחוסין
אפילו לכתחילה אבל זה בראשית זה בקרא לכתחילה לא ישתחם אם לא
לעורך סדול :

ך אין לזבח האנבע על הבסך בשעה ששחטו אלא יחזיק אותו בקרא וכן
לא ישתחם מידעב אלא מעומד ולא ישתחם עוף אפילו סדול בבסך סדול
ששחטו כן כדמות. וכן אם יש עוקץ בבסך וצדך לזבח אחז דבר על
העוקץ לא יזכר דבר בגד הדכל משום חסה. ובדעתך וברי ל' שלא דרס
יש תפיס יש להבטיח. ועין עוד לעיל בדיני השחטם סעף ג' וסעף ד'
ובדיני שחטת בן הצאור סעף ו' :

דיני הלחה וכו' סעיפים

ההלחה את הבסך בין סבן לסופן. או תחת שני הסמנים או תחת העוד
או תחת הכסר אפני' שאינו בבסך או תחת העצה שבעופות. רק
שהבסך נטא תחת הכסר או תחת העצה. או תחת כוליות או תכל הקשר
בגזא הנהגה או תחת הקארעלקן שבעף איתק או בתום תחת חוק וכל
דבר הנגשה את הבסך בשעה ששחטו. ודיו זה הלחה ופוסל בן כביעות
קרא בן כביעות כחרא בן בקה בן שחטם :

ב בשעת הדיקט בן כביעות ודמים שיעוק רק. וקרב הדבר ה' כשישחט
העופות יצאום. או ששחטו בדיס יחיל לספק על מה שעשה בבסך
שדחה בדם בני אילך ואילך ע' סים או חק אבל שלא בשעת הדיקט לא
יספק על זה לכתחילה :

ב כששחטו בדיס ודמים כוליות על פנינת הבסך ושחטו בזה ששחט
בן הבסך בבסך וכלתו איתק (עין לעיל דיני הבסך סעף ג') דיקק
כזה שלא היה תכולתו טעם על הבסך באחזתן שלא היה על בני יחזק
היה כולו יחזק שחטו אפסר ששחטו בבסך שעל גבו סתה תכולתו ודיו
הלה. וכן לא דיקק בזה יש לאסור השחטה אפילו בריעות :

ך לכתחילה ידע שלא היה האס הבסך כמותו אפילו שלא בבסך כדמות.
ושיעורב אם זה כמותו הבסך בראשו קרא תחת העיד וזהו כשישחטו
הקה הלחה רק ששחטו ששחטו חל וכלתו כמותו וכל לא יחזקו בבסך
שם ה' עקק כמותו כמותו שחט. וזהו העוד. אם לא כמותו שחטו החתק
בסך סדק או יחזק העין לעיל דיני הבסך סעף ג' :

ד יורה כי כל
כפול וכו'
כזה כזה שלח
ופיך כזה שלח
כי כפול כי כל
סעף ו'
ה כפול כי כל
כפול וכו'
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כי וכו' כי כל
כי וכו' כי כל
כי וכו' כי כל
כי וכו' כי כל

א שלח כי כל
כפול וכו'
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל

ד יורה כי כל
כפול וכו'
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל
כפול וכו' כי כל

ה) כדמותו חל המצב בדיק כי לספק כל מצד כמותו כמותו וכל שחטו כמותו
כמותו וכל יחזק יחזק יחזק יחזק :

טוב חברו

עדין מלמדו ונכנס חסדו חסדו אחרי ברוך שחייט שם לחסדו
 הנשם שחייט נפולת ואם כבר נבר שחייט ומלך השמים את ירו ונפלת
 עיקר אלה או שנה השמימה בסבך פנים עין לעל ברני שהל סף ה' בנפיש
 בטעם שדחה פול עיקר בן עיקר רבין פנים בן עיקר נפלים בין
 בביטום קמא בין בביטום כתיבא בין בקמא בין בביטום ובהפ' יעשה שיה
 נמצא לאחד שדחה טבעת שלם הגררות על הסבך סרפה . ואם נמצא
 על הארץ אפילו הוא שלם או על הסבך הוא העדן יעשה שיה . ואם
 נמצא הטבעת סתוק בצד אחד ובצד השני הוא שלם וסנה על הסבך או
 טבא התוכה הטבעת סתוק על הגררות כשהה . וקבלה משו"ב כשטוחם
 כאלבן בקולם לא יודמן דבר זה . ועין עוד לעל ברני שחייט מן
 הנצאר כעוף ה' :

בטוחה נכנס
 ונפלת סף כ
 כנפיש
 ג רמל סי כד
 כעוף סו ס'כ
 ס'ק כו תינ
 נכנס ס'ק כו
 ר טל סי' כד
 ס'ל ים רמל
 כס ס'ק ח' ז
 כרם
 כנפיש ונפ'ס
 ס'ק ר כה כנפיש
 כס טע' ס'נה

דיני בדיקת הסימנים לאחר שחיטה וכו' נ' סעיפים

א תיקף את שמה הנכסה או העוף . קדם שזרקו מיד צריך לבדוק
 אם נשדמו רוב הסימנים כדנ' (עין לעל ברני שחייט מן הנצאר כעוף
 ה') יבדוק הברקה כך היא . כבהסה צריך לראות היטב בבראת עין שנשדמו
 עיני רוב הסימנים וראו' ל' חסד להעבד ידו תוך התן השחיטה ולהיניש
 עם השמיטו שמה כראוי . וכעופות טעו לבדוק ע"י שחוקף השמים
 אנהלה על שיפו מובע והחוק הוא יצאים הסימנים לתן . והוא אלה אם
 נכנסו הסימנים לפנים שזה מורה כי לא נעשה שמיטה סדום . וברעבר אם
 טבה ולא בוק אחד רוב הסימנים כל סרפה . אבל אם טבה ולא בוק אחד
 שמיטה ולא היה עם ריעותא כשהה . ואם הסימנים נפלים דרך פה לאחד שורק
 העוף מיד שמה ניב' שלא היו הסימנים שמיטם קדם שחייט כשהה :
 ב לא בוק תיקף את שחייט אלא שחייט זמן מה אחרי כן ומצא שמיטתו
 כל הסימן בין כבהסה בין כעוף לכיע כשהה . ואם מצא רוב הסימן שהם
 כבהסה כשהה וכעוף אם זרק מיד ופירס בין בקמא בין בביטום צריך ס'ח :
 ג אם שהם נאמצע הנצאר אין צריך לבדוק את הריטה . אבל אם שהם
 למעלה או לבהסה צריך לבדוק ל"ב אם שהם בבקום שחייט בלא הגרמה
 ובעבר אפילו ברעבר : (ו' ג' ק"ט) .

א טל סי' כה
 כעוף ס' רמל
 כס ידו כנפ
 כנפיש טל ס'ק
 ג רמל כו ס'ל
 כעוף
 ג רמל סי' כה
 כעוף ס' רמל
 כנפיש ס'ק כ'
 כעוף ס' רמל
 כנפיש ס'ק כ'

דיני כסוי הדם וברכתה וכו' י"ט סעיפים

א השמים ה' או עוף צריך לבסות דבר צורך שתן קדם השחיטה לבסות
 דבר שבסוד לבסות בו . ואחר השחיטה אדו שוב סקנת עם ה' הנפש
 ואחר סבוק הסבך הסימנים . ובה' הריאתו (ג) צריך לברך אקב"צ על כסוי
 דם בעפר ובמשה למעלה בדבר שבסוד לבסות בו . ואלו דברים קשה לבסות
 בהם . בעפר . בזבל . ובתול התק עד שאין הוצרך לכתשו כלל . כסוד .
 בהרסות . ולבסות או בטפה של תרש שבתשן . ואבנים שנשחקו . נעורת של
 פשתן

א טל סי' כה
 כעוף ס' רמל
 ג רמל ס'נה
 י"ט וטל' כ'נה
 כו וטל' רמל
 כעוף ס' רמל
 כנפיש ס'ק כ'

ה) ובה' דם הקולטת ונ' דם הכיפן כשה' את קולטת רמל' סי' כ"ח סעיף כ"ז וס'נה סעי' י"ט
 (ג) וכפנים הולבין צריך לברך ג"כ שחייט כל הנצור רמל' סי' כ"ח סעי' ב' :

שוב לזכרון

יב את כתר

ששתן ריק. נטות של חרשים. באוכלן. או בנדרים שחפים עד ששקט
אמר. וכל דבר ששוקף ונעשה אפר. מוסך טעונית. פיה הכבשן. יבנותל.
בעער הרחיים. והרב שוקק. והין מה אין כבשן כשום דבר אצלו באכנים
ומים או רמי ארזה שאינם כתיסן. או עפר לה שאיני עפר הראוי לכנות:
ב שום סאה יהיה או סאה עופות במקום אחד כסוי אחד לכולם ואם יש

ב דברי יי' לה
כס' י' ויבין
כס' י' י' י'
כס' י' י' י'
כס' י' י' י'

או המסק עין לעול כדני ברבת השחיה היה כאן:
ג שום עף ונמלך אחד לשהם עף אחד באופן שצריך לברך על שומם
הי' יבשה מתחילה דם העוף הראשון בברכה ואח"כ ישלם האחרת ועל
הכסוי הי' אי"צ ברבה. והיה אם נתגבל אחד מהעופות בין הכסויים. או ששם
ברבה בין הכסויים לא היו המסק והכסות מה ששום אציהם בלא ברבת אבל
לתחילה לא יעשה בן ועין לעול כדני ברבת השחיה עוף הי':

ד י' לה
כס' י' י' י'
ה י' לה
כס' י' י' י'
ו י' לה
כס' י' י' י'

ד טוב שלא לומר ולא להפסק בין השחיה לכסוי ומדועבר אם שיהא להפסק
הרבה בין השחיה לכסוי בכה כבשמה אם רשימי נכד:
ה מי ששטח הוא יבשה ואם לא יבשה הוא האהא ארז היוב לכסות בברכה
ואם ראה השחיה שאוד ג) שחזר לקיים כענה וזיבול השחיה להשיטו לפרקם
דרך כבוד אבל לא לכוור כדמים או לעשות שלה ברבת שאיני דברה לשבח:
ז ספקו כד או בקרא של ספק או ככלי אחד אבל לא ברול כדו שלא הי'
כמות כמות עול:

ז י' לה
כס' י' י' י'
ח י' לה
כס' י' י' י'

ז הא דאמרו (לעול במקום א') צריך שיתן עפר תיזנה לכסות לאי דוקא אלא
אצלו כמא כמות עפר תיזנה יכול להזכירי כפה. ואם לא הזכירי כפה
ושחם יש לעור הדם וליתנו לתוך עפר שהותפן ולכסותו בברכה ואם אי'
לעור ד) יזכר ויכסה ואם כבר כסה לכסולה פסוד:
ח אין דם אלא היתנו ושעל הכפך טוד אותו או יתינו כמעט כים בענין
שלא יכסל מראית דם וינדטו בתוך עפר תיזנה וכסותו בברכה:

ח י' לה
כס' י' י' י'
ט י' לה
כס' י' י' י'

ט כסות הרוח כדבר שאין ספק בו. או שלא הי' לכסות דבר שספק בו יש
לעלות ולטרדו ולתנו בתוך עפר תיזנה ולכסותו בלא ברכה. כסיתו תיזנה
כדברים שספק בהם ולכסות הי' יב' דברים שספק בהם או של ססיה נבלע
בקרקע פסוד מלכות-חור ונתגלה ויכסו כדני ובלא ברכה אבל חור ונתגלה אחר
שכסיתו ישראל כדני פסוד מלכות. ויב' לתחילה אין לכסות במקום הראוי
להתגלותם אין לעלותו לצורך הדם. אבל אם עישה בן לטק את היצירה הינה:
י השחיה ונבלע הדם בקרקע אב רשימי נכד היוב לכסות בברכה. ואם אפשר
לעור יזכר קצתו יתנו ע"ז עפר תיזנה ויכסה אבל אם כבר כסה למערה במקצתו
ולא טרדו אין צורך עוד לעור אבל אם לא נבלע הדם לכסות צריך נמלותו
ולתנו בתוך עפר תיזנה ולכסותו בלא ברכה:

יא י' לה
כס' י' י' י'
יב י' לה
כס' י' י' י'

יא דם שנפלו לתוך הכסוי או סים שנפלו לתוך הדם אם יש בו מראה דם
חיוב לכסות לא הי' בו מראה דם פסוד מלכות. והיה אם נתערב הדם
ביין או כדם בהמה הואין כאלו הי' סים ואילו נתערב כמים כשיעור הזה
הי' מראה דם היוב לכסות ואם לא פסוד מלכות:

שש

ג) וחס כסה להלך שלא כדנין הכותם עין צלח' ס' ע"כ:
ד) ללא גרם מס' כפסוד אבז ומשום הסלח' כל הענין כספ' למטה הי':